

HEAL

Higher Education for All: Learning Environments built on Trauma-Informed Teaching and Communication

2023-1-R001-KA220-HED-000167223

University
of
Ioannina

University of Novo mesto
Faculty of Health Sciences

Trinity College Dublin
Coláiste na Tríonóide, Baile Átha Cliath
The University of Dublin

Co-funded by
the European Union

Livrabil 2.5

HEAL_Curriculum de predare și comunicare informată despre traume pentru mediul universitar

Proiect: HEAL

Titlul proiectului: Higher Education for All: Learning

Environments built on Trauma-Informed Teaching and

Communication

Numărul proiectului: 2023-1-RO01-KA220-HED-000167223

Pachetul de lucru nr. 2: De la perspective la acțiune: Dezvoltarea unei evaluări a lacunelor și a unui curriculum de formare pentru predarea și comunicarea informate despre traume

Livrabil: Curriculum

Coordonator: Universitatea Națională de Știință și Tehnologie POLITEHNICA București

Declinare a responsabilității:

Finanțat de Uniunea Europeană. Opiniile și opiniile exprimate aparțin autorului/autorilor și nu reflectă neapărat punctele de vedere ale Uniunii Europene sau ale Agenției Naționale pentru Programul Comunitar în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP). Nici Uniunea Europeană, nici autoritatea finanțatoare nu pot fi trasă la răspundere pentru acestea.

Cuprins

1. Prezentare generală.....	4
2. Modulul 1. Educație bazată pe înțelegerea traumei	10
3. Modulul 2. Curriculum bazat pe înțelegerea traumei	17
4. Modulul 3. Resurse bazate pe înțelegerea traumei – Servicii și implementare	25
5. Modulul 4. Actorii implicați în educația bazată pe înțelegerea traumei	32
6. Modulul 5. Demistificarea stigmatului – Factori și impactul traumei	41
7. Modulul 6. Construirea unei culturi universitare de sprijin	52
8. Bibliografie	63

Prezentare generală

Educație bazată pe înțelegerea traumei: Construirea unor comunități de învățare reziliente, implicate și incluzive

Descrierea cursului

Acest curs este conceput pentru a oferi cadrelor didactice, administratorilor și studenților cunoștințele și instrumentele necesare pentru a promova practici educaționale bazate pe înțelegerea traumei. Structurat în șase module esențiale, cursul oferă o înțelegere aprofundată a traumei și strategii aplicabile pentru crearea unor medii de învățare suportive, incluzive și reziliente.

Primul modul, *Înțelegerea traumei [M1]*, introduce participanții în tipurile, cauzele și impactul traumei asupra sănătății mintale, comportamentului și implicării în procesul de învățare. Acesta include ghiduri pentru recunoașterea simptomelor traumei și influența lor asupra performanței academice.

Modulul *Curriculum bazat pe principiile înțelegerii traumei [M2]* oferă perspective asupra adaptării abordărilor pedagogice, explorând metode de predare flexibile, evaluări alternative și modalități de a aborda subiecte dificile cu sensibilitate.

În *Resurse bazate pe principiile înțelegerii traumei: servicii și implementare [M3]*, participanții vor explora rolul serviciilor de consiliere, al sprijinului colegial și al instrumentelor digitale în promovarea stării de bine mintale. Sunt accentuate strategiile practice pentru îmbunătățirea accesului la resurse de sănătate mintală și utilizarea eficientă a platformelor online de suport.

Conținutul modulului *Actorii implicați în educația bazată pe înțelegerea traumei [M4]* evidențiază responsabilitatea colectivă a cadrelor universitare, a personalului, a administratorilor și a studenților în cultivarea unei culturi educaționale bazate pe înțelegerea traumei, cu accent pe colaborare și responsabilitate comună.

Modulul *Demistificarea stigmatului: factori și impactul traumei [M5]* abordează stigmatul social și instituțional, oferind strategii pentru normalizarea discuțiilor despre sănătatea mintală și pentru eliminarea prejudecăților dăunătoare.

În final, modulul *Construirea unei culturi universitare suportive [M6]* oferă instrumente concrete pentru crearea unor spații sigure, oportunități de mentorat și inițiative coordonate de colegi, care favorizează dialogul deschis și sprijinul reciproc.

La finalul cursului, participanții vor dobândi cunoștințele și abilitățile necesare pentru a promova reziliența, incluziunea și conștientizarea sănătății mintale în cadrul comunităților educaționale.

Obiectivele de învățare ale cursului

Cursul *Educație bazată pe înțelegerea traumei: Construirea unor comunități de învățare reziliente, implicate și incluzive* are ca scop dezvoltarea următoarelor competențe:

1. Dezvoltarea înțelegerii traumei

- Definirea traumei și identificarea tipurilor și cauzelor acesteia.
- Recunoașterea simptomelor traumei și înțelegerea efectelor acesteia asupra sănătății mintale, comportamentului și învățării.
- Analiza relației dintre traumă și performanța academică într-un context educațional divers.

2. Înțelegerea formării unui curriculum bazat pe principiile traumei

- Dezvoltarea și implementarea metodelor flexibile de predare și a strategiilor alternative de evaluare adaptate nevoilor cursanților afectați de traumă.
- Adaptarea designului cursurilor pentru a promova incluziunea, reziliența și sensibilitatea față de subiecte dificile.
- Evaluarea practicilor de predare pentru alinierea lor la principiile educației bazate pe înțelegerea traumei.

3. Analizarea dimensiunilor resurselor bazate pe înțelegerea traumei

- Evaluarea rolului serviciilor instituționale de sprijin, inclusiv consilierea, suportul colegial și instrumentele digitale, în promovarea unei culturi educaționale bazate pe înțelegerea traumei.
- Proiectarea de strategii care asigură accesibilitatea și incluziunea resurselor de sănătate mintală pentru toți actorii din campus.
- Integrarea resurselor online și hibride în modelele de furnizare a serviciilor bazate pe înțelegerea traumei.

4. Înțelegerea tipurilor și rolului actorilor implicați în educația bazată pe înțelegerea traumei

- Identificarea și articularea rolurilor instituțiilor academice, cadrelor didactice, administratorilor și studenților în construirea unui mediu educațional bazat pe înțelegerea traumei.
- Promovarea colaborării între actorii educaționali pentru a sprijini eficient persoanele afectate de traumă.
- Susținerea responsabilității comune în promovarea practicilor educaționale bazate pe înțelegerea traumei.

5. Demistificarea stigmatului și analiza impactului traumei

- Analizarea modului în care stigmatul social, instituțional și personal legat de traumă și sănătatea mintală afectează rezultatele educaționale.
- Dezvoltarea de strategii pentru eliminarea stigmatului, promovarea conștientizării sănătății mintale și normalizarea discuțiilor deschise despre traumă.
- Reflectarea asupra prejudecăților personale și barierelor instituționale care contribuie la izolare și stigmatizare.

6. Contribuția la construirea unei culturi universitare suportive

- Crearea și implementarea de inițiative care dezvoltă „spații sigure” fizice și virtuale pentru discuții despre traumă și sănătatea mintală.

- Stabilirea programelor de mentorat, a inițiativelor coordonate de studenți și a mecanismelor de feedback pentru sprijinirea unui mediu educațional pozitiv.
- Dezvoltarea canalelor și strategiilor de comunicare pentru implicare constantă și eficientă la toate nivelurile comunității academice.

7. Înțelegerea relevanței integrării principiilor bazate pe înțelegerea traumei în politici și practici educaționale

- Evaluarea eficacității strategiilor bazate pe înțelegerea traumei în crearea unor comunități de învățare reziliente, incluzive și implicate.
- Asumarea angajamentului față de învățarea continuă și adaptarea permanentă pentru menținerea unei abordări educaționale bazate pe înțelegerea traumei în contexte educaționale în schimbare.

Rezultatele învățării la nivelul cursului:

La finalizarea cursului *Educație bazată pe înțelegerea traumei: Construirea unor comunități de învățare reziliente, implicate și incluzive*, participanții vor fi capabili să:

1. Înțeleagă fundamentele traumei și impactul acesteia

- Să definească trauma, tipurile, cauzele și prevalența acesteia în mediile educaționale.
- Să identifice efectele traumei asupra sănătății mintale, comportamentului și procesului de învățare, în special în raport cu performanța academică și relațiile interpersonale.
- Să recunoască simptomele comune ale traumei și manifestările acestora la studenți, cadre didactice și personal administrativ.

2. Dezvolte practici pedagogice bazate pe principiile înțelegerii traumei

- Să proiecteze și să implementeze metode de predare flexibile și strategii alternative de evaluare care răspund nevoilor diversificate ale cursanților.
- Să integreze principiile incluziunii și ale rezilienței în designul curricular.

- Să aplice strategii pentru abordarea empatică a subiectelor sensibile sau dificile în cadrul procesului educațional.

3. Utilizeze și să îmbunătățească resursele și serviciile de sprijin

- Să evalueze și să îmbunătățească accesibilitatea serviciilor de sprijin și sănătate mintală în cadrul instituțiilor educaționale.
- Să utilizeze servicii de consiliere, sisteme de sprijin colegial și instrumente digitale pentru a promova un mediu de învățare bazat pe înțelegerea traumei.
- Să dezvolte strategii eficiente de comunicare privind resursele disponibile, adaptate atât pentru învățarea față în față, cât și pentru cea hibridă sau online.

4. Promoveze implicarea colaborativă a actorilor educaționali

- Să identifice rolurile și responsabilitățile instituțiilor academice, cadrelor didactice, administratorilor și studenților în crearea unei culturi educaționale bazate pe înțelegerea traumei.
- Să faciliteze colaborarea între acești actori pentru elaborarea de politici și practici incluzive.
- Să promoveze responsabilitatea colectivă și acțiunea comună în abordarea traumei și în sprijinirea persoanelor afectate.

5. Combată stigmatul și normalizeze discuțiile despre sănătatea mintală

- Să analizeze modul în care stigmatul și prejudecățile sociale afectează experiențele educaționale ale persoanelor care au trecut prin traumă.
- Să proiecteze inițiative și activități care normalizează conversațiile despre traumă și sănătate mintală.
- Să susțină politici și schimbări culturale care reduc izolarea și promovează acceptarea și înțelegerea.

6. Contribuie la construirea și menținerea unei culturi universitare suportive

- Să creeze și să mențină spații sigure pentru discuții despre traumă și sănătate mintală în mediul educațional.
- Să implementeze programe de mentorat, inițiative coordonate de colegi și canale de comunicare incluzive pentru sprijinirea unei culturi a rezilienței.
- Să dezvolte sisteme de feedback regulat și comunicare transparentă pentru asigurarea unui sprijin continuu și a îmbunătățirii permanente.

Modulul 1	Înțelegerea traumei
Prezentarea generală a modulului	Acest modul introduce conceptul de educație bazată pe înțelegerea traumei, subliniind importanța sa în crearea unor medii de învățare sigure și suportive. Ca parte a cursului mai amplu privind practicile educaționale sensibile la traumă, modulul oferă participanților cunoștințe fundamentale despre trauma psihologică, impactul acesteia asupra procesului de învățare și strategii eficiente pentru promovarea siguranței emoționale și a predării incluzive.
Durata (estimată pentru finalizarea modulului)	4 ore
Descrierea modulului	Trauma este o experiență omniprezentă care poate afecta profund funcționarea emoțională, cognitivă și socială a individului. Modulul Înțelegerea traumei reprezintă componenta fundamentală a cursului „Educație bazată pe înțelegerea traumei” și are scopul de a oferi cadrelor didactice, administratorilor și studenților cunoștințele esențiale necesare pentru a construi comunități de învățare reziliente, implicate și incluzive. Modulul introduce conceptele de bază ale traumei, explorând tipurile, cauzele și efectele sale complexe asupra sănătății mintale, comportamentului și performanței academice. Participanții vor învăța să identifice simptomele și semnele traumei atât la copii, cât și la adulți, cum ar fi dereglarea emoțională, dificultățile de concentrare și schimbările comportamentale, adesea observate în mediile educaționale. Un accent major al modulului constă în înțelegerea modului în care trauma influențează procesele de învățare și relațiile interpersonale. Prin analiza scenariilor reale și a cercetărilor bazate pe dovezi, participanții vor dobândi o perspectivă practică asupra provocărilor cu care se confruntă persoanele traumatizate. Modulul pune accent pe o abordare incluzivă în sprijinirea persoanelor afectate de traumă, oferind strategii practice pentru cultivarea empatiei, promovarea siguranței psihologice și crearea unui mediu propice vindecării și dezvoltării personale. La finalizarea acestui modul, participanții vor avea o înțelegere aprofundată a complexității traumei și vor fi mai bine pregătiți să

	contribuie la crearea unor spații educaționale care prioritizează incluziunea, înțelegerea și reziliența. Aceste cunoștințe fundamentale vor constitui baza aplicării principiilor educației bazate pe înțelegerea traumei în contexte educaționale reale.
Obiectivele de învățare ale modului	Scopul modului este acela de a permite participanților să: ● Dezvolte conștientizarea conceptului de traumă Introducerea conceptului de traumă și furnizarea unei înțelegeri clare a definițiilor, tipurilor și prevalenței sale în cadrul diverselor populații. ● Înțeleagă cauzele traumei Explorarea factorilor personali, de mediu și sistemici care contribuie la apariția traumei, inclusiv inechitățile sociale și alți factori de stres. ● Recunoască impactul traumei asupra indivizilor Analizarea modului în care trauma afectează dezvoltarea creierului, sănătatea mintală, abilitățile cognitive și reglarea emoțională, precum și influența acestora asupra comportamentului și performanței academice. ● Identifice simptomele traumei în contexte educaționale Dezvoltarea capacității participanților de a identifica semnele și simptomele traumei la studenți și cadre didactice, promovând un răspuns empatic și informat la aceste provocări. ● Examineze principiile educației bazate pe înțelegerea traumei Familiarizarea participanților cu principiile de bază ale educației bazate pe înțelegerea traumei și aplicarea acestora în crearea unor medii de învățare suportive, echitabile și incluzive. ● Încurajeze reflecția și empatia Promovarea reflecției asupra propriilor prejudecăți personale și sistemice, încurajând o abordare empatică, sensibilă din punct de vedere cultural și orientată spre echitate în înțelegerea și gestionarea traumei.
Rezultatele învățării ale modului	La finalizarea cu succes a modului, participanții ar trebui să fie capabili să:

	LO1: Definirea traumei și a tipurilor acesteia Demonstrarea unei înțelegeri fundamentale a conceptului de traumă prin definirea termenului și identificarea diferitelor sale tipuri — precum trauma acută, cronică și complexă — însoțite de exemple relevante pentru contexte educaționale. LO2: Identificarea cauzelor și factorilor de risc ai traumei Explicarea cauzelor și a factorilor de risc comuni asociați traumei, inclusiv influențele personale, de mediu și sistemice, și modul în care acestea se intersectează cu experiențele cursanților în mediile educaționale. LO3: Recunoașterea simptomelor și comportamentelor asociate traumei Identificarea semnelor și simptomelor traumei în contexte educaționale, incluzând manifestările emoționale, comportamentale, cognitive și fizice, precum și analiza impactului acestora asupra dinamicii și implicării în procesul de învățare. LO4: Analizarea impactului traumei asupra învățării și dezvoltării Examinarea modului în care trauma afectează funcționarea cognitivă, reglarea emoțională și interacțiunile sociale, cu accent pe implicațiile asupra performanței academice și comportamentului în sala de clasă. LO5: Explorarea practicilor educaționale bazate pe înțelegerea traumei Introducerea principiilor cheie ale educației bazate pe înțelegerea traumei, evidențiind importanța creării unor medii de învățare sigure, suportive și incluzive care promovează reziliența și implicarea activă. LO6: Reflecția asupra prejudecăților personale și sistemice legate de traumă Dezvoltarea conștientizării modului în care prejudecățile personale și inechitățile sistemice pot influența recunoașterea și reacția față de traumă, promovând echitatea și sensibilitatea culturală în abordările educaționale bazate pe înțelegerea traumei.
Conținutul modulului	1. Introducere și orientare • Videoclip introductiv scurt sau mesaj de bun venit scris, care explică importanța înțelegerii traumei. • Chestionar preliminar de autoevaluare pentru a evalua

	nivelul inițial de cunoștințe al participanților. 2. Conținutul de bază 2.1. Definirea traumei • Tipuri de traumă: fizică, emoțională și psihologică. • Diferențierea între trauma acută, cronică și complexă. 2.2. Cauzele traumei • Experiențe personale, sociale și educaționale adverse. • Dezastre naturale, presiuni naționale și globale. • Inechități sistemice și structurale. 2.3. Recunoașterea simptomelor • Indicatori comportamentali ai traumei în mediul de învățare sau la locul de muncă. • Discuție despre răspunsurile tipice la traumă: reacțiile de luptă (fight), fugă (flight), îngheț (freeze) sau supunere (fawn). 2.4. Impactul traumei • Consecințe asupra sănătății mintale: PTSD, anxietate, depresie. • Semne comportamentale: retragere, iritabilitate, agresivitate. • Implicații academice: dificultăți de concentrare, absenteism, întârzierea în îndeplinirea sarcinilor și termenelor. 2.5. Trauma și învățarea • Impactul neurobiologic al traumei. • Modul în care trauma afectează memoria, atenția și funcțiile executive. 3. Studii de caz și scenarii aplicate
--	---

	- Exemple reale care ilustrează impactul traumei asupra studenților. - Activități interactive bazate pe scenarii pentru identificarea simptomelor traumei și analizarea răspunsurilor educaționale adecvate. 4. Activitate reflexivă - Exercițiu: „<i>Reflecțați la un moment în care ați observat comportamente care ar fi putut indica prezența unei traume. Cum ați reacționat? Ce ați fi putut face diferit?</i>”
Predarea modulului	1. Instrumente utilizate - Utilizarea unei combinații de texte, elemente vizuale, materiale video și componente interactive pentru susținerea procesului de învățare. 2. Resurse multimedia - Videoclipuri scurte cu experți care explică impactul neurologic al traumei. - Infografice care rezumă simptomele traumei și implicațiile asupra performanței academice. 3. Activități de învățare 3.1. Chestionare interactive - Întrebări menite să consolideze conceptele-cheie, precum identificarea simptomelor traumei și diferențierea tipurilor acesteia. 3.2. Forumuri de discuție (învățare activă) - Temă de dezbattere: „<i>Cum poate recunoașterea traumei să modeleze abordarea noastră educațională?</i>” 3.3. Exercițiu practic (învățare bazată pe sarcini) - Elaborarea unei liste de verificare pentru recunoașterea potențialelor semne ale traumei la studenți. 3.4. Activitate de grup (învățare colaborativă)

	• Participanții împărtășesc strategiile pe care le folosesc sau le pot implementa pentru sprijinirea cursanților afectați de traumă.
Consolidarea învățării	Verificarea cunoștințelor: Întrebări bazate pe scenarii care solicită participanților să aplice conceptele învățate pentru a evalua dacă anumite comportamente ale unui student pot indica prezența unei traume.
Evaluarea	Chestionar post-modul: Test de evaluare a gradului de înțelegere a conținutului modulului, cu accent pe aplicarea principiilor teoretice în contexte educaționale reale.
Evaluarea impactului	Sondaj / feedback al participanților: Colectarea opiniilor referitoare la conținutul modulului, claritatea, relevanța și aplicabilitatea informațiilor prezentate.
Resurse și referințe	Cărți Baker, Roger (2010). <i>Understanding Trauma: How to Overcome Post Traumatic Stress</i>. Lion Books. Bombèr, Louise Michelle; Golding Kim & Phillips, Sian (2020). <i>Working with Relational Trauma in Schools: An Educator's Guide to Using Dyadic Developmental Practice (Guides to Working with Relational Trauma Using DDP)</i>. Jessica Kingsley Publishers De Young, Patricia (2021). <i>Understanding and treating chronic shame: Healing right brain relational trauma</i>. Routledge, 2nd edition. Frankish, Pat (2023). <i>Understanding the Impact of Trauma: Identifying Care and Therapeutic Interventions</i>. Pavilion Publishing and Media Ltd. Hager, Jackson & Hager Thomas (2016). <i>Understanding PTSD: An Easy-to-Read Guide to Therapies, History, Symptoms, Medications, and Controversies</i>. The Monroe Press Harms, Louise (2015). <i>Understanding Trauma and Resilience</i>. Bloomsbury Academic. Souers, Kristin & Hall, Pete (2016). <i>Fostering Resilient Learners: Strategies for Creating a Trauma-Sensitive Classroom</i>. ASCD. Articole științifice Jennings, P. A., & Greenberg, M. T. (2009). <i>The Prosocial Classroom:</i>

	<i>Teacher Social and Emotional Competence in Relation to Student and Classroom Outcomes. Review of Educational Research, 79(1), 491-525.</i> Materiale video <i>The Science of Resilience</i> (Harvard University): Explains the impact of supportive environments on mitigating trauma. <i>Understanding Trauma and Its Impact on Learning</i> (Edutopia): Discusses practical implications of trauma-informed practices in classrooms. Instrumente pentru dezvoltarea profesională <i>Mindfulness Practices Toolkit for Educators</i>: Resources for integrating mindfulness as a strategy to support trauma-affected students.
--	--

Modulul 2	Curriculum bazat pe înțelegerea traumei
Prezentarea generală a modului	Acest modul are ca scop dotarea cadrelor didactice din învățământul superior cu cunoștințele și instrumentele necesare pentru a proiecta și implementa medii de învățare incluzive, reziliente și bazate pe înțelegerea traumei. El subliniază importanța înțelegerii impactului traumei asupra capacităților cognitive, emoționale și comportamentale ale studenților, oferind totodată strategii practice pentru a sprijini dezvoltarea lor academică și personală. Participanții vor explora metode de predare flexibile, designuri curriculare incluzive și abordări care promovează reglarea emoțională și reziliența, asigurând că mediile educaționale rămân sigure, suportive și adaptate diverselor nevoi ale cursanților.
Durata (estimată pentru finalizarea modului)	4 ore
Descrierea modului	Acest modul oferă un cadru comprehensiv pentru implementarea practicilor bazate pe înțelegerea traumei în mediul universitar. El se concentrează pe principiile fundamentale ale siguranței, încrederii, colaborării, împuternicirii și sensibilității culturale, ca elemente esențiale pentru crearea unor medii de învățare suportive. Participanții vor dobândi o înțelegere aprofundată a modului în care trauma influențează reglarea emoțională, procesarea cognitivă și comportamentul studenților, învățând să abordeze eficient aceste provocări prin metode de predare adaptabile și designuri curriculare incluzive. Modulul explorează strategii practice pentru stimularea rezilienței și reglării emoționale în rândul studenților, inclusiv prin tehnici de mindfulness, coreglare (co-regulation) și practici reflexive. Participanții vor analiza, de asemenea, metode pentru abordarea cu sensibilitate a subiectelor delicate și pentru facilitarea dialogului constructiv în spații emoțional sigure. În plus, modulul subliniază importanța flexibilității în evaluări, a traseelor de învățare personalizate și a dinamicilor colaborative din clasă, menite să răspundă diversității nevoilor studenților afectați de

	traumă. Prin intermediul acestui modul, participanții își vor dezvolta capacitatea de a evalua și adapta constant propriile practici de predare, asigurând că sălile lor de curs rămân incluzive, reziliente și receptive la provocările în continuă schimbare ale cursanților.
Obiectivele de învățare ale modulului	Înțelegerea principiilor educației bazate pe înțelegerea traumei Identificarea și aplicarea principiilor de bază ale educației bazate pe înțelegerea traumei — siguranță, încredere, colaborare, împuternicire și sensibilitate culturală — în contextul educației universitare. Proiectarea unui curriculum flexibil și incluziv Crearea de programe și cursuri adaptabile, care răspund nevoilor diverse ale studenților afectați de traumă, prin metode de evaluare flexibile și abordări de învățare centrate pe student. Implementarea strategiilor practice pentru reglarea emoțională Aplicarea tehnicilor bazate pe dovezi, precum mindfulness-ul, coreglarea și reflecția ghidată, pentru a sprijini studenții în dezvoltarea rezilienței și a capacității de reglare emoțională. Facilitarea eficientă a discuțiilor sensibile Dezvoltarea competențelor necesare pentru gestionarea subiectelor dificile sau sensibile în clasă, promovând un dialog constructiv și asigurând siguranța emoțională a tuturor participanților. Cultivarea unui mediu de învățare sigur și suportiv Crearea unor culturi de clasă care prioritizează respectul, incluziunea și încrederea, utilizând strategii de comunicare și management bazate pe principiile educației sensibile la traumă. Evaluarea și adaptarea continuă a practicilor de predare Evaluarea permanentă a metodelor de predare și a designului curricular, pe baza feedbackului studenților și a nevoilor emergente, pentru a asigura eficacitatea și capacitatea de răspuns a procesului educațional.
Rezultatele învățării	La finalizarea acestui modul, participanții vor fi capabili să:

	1. Demonstreze o înțelegere comprehensivă a principiilor educației bazate pe înțelegerea traumei Să demonstreze o înțelegere aprofundată a conceptelor de siguranță, încredere, colaborare, împuternicire și sensibilitate culturală, recunoscându-le ca elemente-cheie ale educației bazate pe înțelegerea traumei. 2. Proiecteze și să implementeze curricule incluzive și flexibile Să dezvolte și să aplice designuri curriculare care răspund diversității nevoilor studenților, inclusiv ale celor afectați de traumă, prin strategii de predare adaptabile și metode alternative de evaluare. 3. Aplice strategii de reglare emoțională în contexte educaționale Să utilizeze practici de mindfulness, tehnici de coreglare și activități reflexive pentru a susține bunăstarea emoțională și reziliența studenților în mediul universitar. 4. Faciliteze discuții sensibile cu încredere și empatie Să gestioneze conversațiile dificile din sala de clasă într-un mod care minimizează distresul emoțional, promovează respectul reciproc și asigură un spațiu sigur pentru toți participanții. 5. Creeze și să mențină medii de învățare sigure Să stabilească și să susțină clase suportive, incluzive și sigure din punct de vedere emoțional, care să le permită studenților să se implice activ și să obțină succes academic. 6. Evalueze și să îmbunătățească practicile de predare Să analizeze critic și să adapteze metodele de predare și designul curricular pentru a răspunde mai bine nevoilor în continuă evoluție ale studenților, consolidând eficiența abordărilor bazate pe înțelegerea traumei.
Conținutul modulului	1. Introducere în educația bazată pe înțelegerea traumei ● Înțelegerea impactului traumei asupra învățării și comportamentului Explorarea modului în care trauma afectează capacitățile cognitive, emoționale și comportamentale ale studenților în mediul educațional. ● Principiile fundamentale ale educației bazate pe înțelegerea traumei Analizarea principiilor de bază – siguranță, încredere, colaborare, împuternicire și sensibilitate culturală – ca piloni ai mediilor de învățare suportive și incluzive. 2. Strategii de predare flexibile și adaptative ● Implementarea coreglării și a suportului emoțional

	Învățarea tehnicilor de sprijin pentru gestionarea stresului și reglarea emoțiilor la studenți, prin abordări relaționale și sensibile la traumă. • Adaptarea metodelor de predare la nevoile individuale Explorarea abordărilor de predare flexibile, cum ar fi instruirea diferențiată, evaluările alternative și învățarea bazată pe ritmul propriu al studentului, pentru a asigura echitatea și accesibilitatea în procesul educațional. 3. Proiectarea unui curriculum incluziv și rezilient • Crearea de materiale și activități de curs inclusive Dezvoltarea strategiilor prin care materialele curriculare pot fi adaptate pentru a fi accesibile și relevante pentru toți studenții, indiferent de experiențele lor personale. • Integrarea practicilor de construire a rezilienței Includerea activităților care promovează reziliența și auto-reflecția, cum ar fi exercițiile reflexive, învățarea bazată pe puncte forte și autorefecția ghidată. 4. Abordarea subiectelor sensibile în sala de curs • Pregătirea și facilitarea discuțiilor dificile Învățarea metodelor de introducere a subiectelor provocatoare cu grijă și sensibilitate, menținând în același timp siguranța emoțională a grupului. • Încurajarea dialogului constructive Explorarea modalităților prin care cadrele didactice pot cultiva un mediu de respect, deschidere și colaborare în timpul conversațiilor despre teme sensibile. 5. Construirea unor medii de învățare sigure și suportive • Stabilirea normelor și rutinelor de clasă Crearea unor structuri previzibile și coerente, care reduc anxietatea și sprijină implicarea activă a studenților. • Promovarea sprijinului colegial și a colaborării Încurajarea sentimentului de comunitate prin activități de grup, proiecte colaborative și forme de învățare cooperativă care dezvoltă empatia și solidaritatea între studenți.
--	---

	6. Îmbunătățirea continuă a practicilor bazate pe înțelegerea traumei • Evaluarea și reflecția asupra practicilor de predare Dezvoltarea metodelor de autoevaluare și analiză continuă pentru rafinarea abordărilor educaționale, folosind feedbackul studenților ca instrument principal de îmbunătățire. • Actualizarea continuă a cunoștințelor și a competențelor Explorarea oportunităților de dezvoltare profesională continuă și a cercetărilor recente pentru a menține actualitatea și eficacitatea abordărilor bazate pe înțelegerea traumei.
Predarea modului	Prelegeri și materiale video preînregistrate Participanții vor avea acces la prelegeri video preînregistrate care oferă cunoștințele de bază privind: • principiile educației bazate pe înțelegerea traumei, • strategiile flexibile de predare, și • designul curricular incluziv. Aceste materiale vor sprijini înțelegerea teoretică și vor ghida aplicarea practică a conceptelor discutate în modul. Studii de caz și scenarii interactive Prin intermediul scenariilor și studiilor de caz inspirate din realitate, participanții vor aplica principiile educației bazate pe înțelegerea traumei pentru a aborda provocări specifice — cum ar fi gestionarea discuțiilor sensibile sau proiectarea unor metode incluzive de evaluare. Scopul este de a dezvolta abilități practice și gândire critică în contexte educaționale complexe. Reflecții ghidate și exerciții de jurnal Participanții vor lua parte la activități reflexive care vor aprofunda înțelegerea impactului traumei asupra studenților. Prin jurnalul reflexiv, aceștia vor evalua propriile practici de predare, identificând punctele forte și ariile care necesită adaptare. Forumuri de discuție și colaborare între colegi Platformele de discuții online vor încuraja schimbul de experiențe, perspective și bune practici între participanți, contribuind la construirea unei comunități de învățare colaborative și suportive. Resurse și instrumente descărcabile Participanții vor avea acces la un set complet de resurse, inclusiv: • șabloane pentru planificarea lecțiilor incluzive, • ghiduri pentru comunicare empatică, și • strategii pentru cultivarea rezilienței. Aceste instrumente sunt concepute pentru a fi aplicate direct în procesul didactic.

	Chestionare și autoevaluări Participanții vor completa teste de verificare și autoevaluări pentru a-și analiza nivelul de înțelegere al conținutului modulului și pentru a identifica domeniile în care este nevoie de aprofundare suplimentară.
Consolidarea învățării	Verificarea cunoștințelor • Exerciții de jurnal reflexiv care sprijină consolidarea conceptelor de design curricular bazat pe înțelegerea traumei și a strategiilor pedagogice sensibile. • Scenarii bazate pe cazuri reale, prin care participanții identifică strategiile flexibile de predare și abordările incluzive adecvate pentru a răspunde nevoilor studenților afectați de traumă.
Evaluarea	Pentru a evalua înțelegerea conținutului modulului, participanții vor parcurge un set de întrebări cu răspunsuri multiple și răspunsuri scurte , menite să măsoare: 1. Înțelegerea principiilor de bază ale educației bazate pe înțelegerea traumei și ale designului curricular incluziv. 2. Cunoașterea strategiilor eficiente pentru implementarea metodelor flexibile de predare și stimularea reglării emoționale. 3. Capacitatea de aplicare a tehnicilor pentru abordarea subiectelor dificile și promovarea unui mediu de învățare sigur și suportiv.
Evaluarea impactului	Chestionar / Formular de feedback Se va colecta feedback-ul participanților privind conținutul, livrarea și relevanța practică a modulului. Principalele arii de evaluare: • Claritatea și accesibilitatea materialelor modulului. • Gradul perceput de aplicabilitate a strategiilor bazate pe înțelegerea traumei în mediul lor educațional. • Eficacitatea instrumentelor și tehnicilor oferite în promovarea unor medii de învățare incluzive și reziliente. • Sugestii pentru îmbunătățirea impactului și implementării

	viitoare a modulului.
Resurse și referințe	Cărți Bloom, S. L. (2013). <i>Creating Sanctuary: Toward the Evolution of Sane Societies</i>. New York: Routledge. Jennings, P. A. (2019). <i>The Trauma-Sensitive Classroom: Building Resilience with Compassionate Teaching</i>. New York: W. W. Norton & Company. Brunzell, T., Stokes, H., & Waters, L. (2016). <i>Trauma-Informed Positive Education: Using Positive Psychology to Strengthen Vulnerable Students</i>. New York: Springer. Perry, B. D., & Szalavitz, M. (2017). <i>The Boy Who Was Raised as a Dog: And Other Stories from a Child Psychiatrist's Notebook</i>. New York: Basic Books. Herman, J. L. (2015). <i>Trauma and Recovery: The Aftermath of Violence—From Domestic Abuse to Political Terror</i>. New York: Basic Books. Van der Kolk, B. (2015). <i>The Body Keeps the Score: Brain, Mind, and Body in the Healing of Trauma</i>. New York: Penguin Books. Cozolino, L. (2013). <i>The Social Neuroscience of Education: Optimizing Attachment and Learning in the Classroom</i>. New York: W. W. Norton & Company. Seligman, M. E. P. (2011). <i>Flourish: A Visionary New Understanding of Happiness and Well-being</i>. New York: Free Press. Watson, M., & Ecken, L. (2003). <i>Learning to Trust: Transforming Difficult Elementary Classrooms Through Developmental Discipline</i>. San Francisco: Jossey-Bass. Articole științifice Brunzell, T., Stokes, H., & Waters, L. (2016). Trauma-Informed Flexible Learning: Classrooms that Strengthen Regulatory Abilities. <i>International Journal of Child, Youth and Family Studies</i>, 7(2), 218–239. DOI: 10.18357/ijcyfs72201615719. Blanton, M. A., Richie, F. J., & Langhinrichsen-Rohling, J. (2022). Readiness to Change: A Pathway to the Adoption of Trauma-Sensitive Teaching. <i>Behavioral Sciences</i>, 12(445). DOI:

	10.3390/bs12110445. Sydriv, S. (2023). Training Educators to Foster Inclusion and Resilience: Lessons from Ukraine. <i>Journal of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University</i>, 10(1), 167–186. DOI: 10.15330/jpnu.10.1.167-186. Nelsen, K., Peterson, K., McMillin, L., & Clarke, K. (2022). Imperfect and Flexible: Using Trauma-Informed Practice to Guide Instruction. <i>Portal: Libraries and the Academy</i>, 22(1), 177–197. DOI: Not available.
--	---

Modulul 3	Resurse bazate pe înțelegerea traumei – Servicii și implementare
Prezentarea generală a modulului	Acest modul introduce principalele principii de proiectare, livrare și menținere a resurselor bazate pe înțelegerea traumei în cadrul instituțiilor de învățământ superior. El evidențiază rolul serviciilor de consiliere, al sprijinului colegial și al instrumentelor digitale în crearea unui mediu suportiv pentru studenții care au trecut prin experiențe traumatice. Modulul subliniază importanța serviciilor de sănătate mintală accesibile, incluzive și comunicate clar și explorează modul în care tehnologia poate îmbunătăți livrarea acestor servicii atât în medii de învățare față în față, cât și hibride.
Durata (estimată pentru finalizarea modulului):	4 ore
Descrierea modulului	Modulul Resurse bazate pe înțelegerea traumei: Servicii și implementare [M3] își propune să ofere participanților cunoștințele și competențele necesare pentru a implementa practici eficiente, bazate pe înțelegerea traumei, în cadrul instituțiilor educaționale. Participanții vor explora strategii pentru integrarea serviciilor de consiliere, construirea rețelelor de sprijin colegial și utilizarea instrumentelor digitale pentru susținerea bunăstării studenților. O componentă esențială a modulului o reprezintă dezvoltarea unor abordări practice pentru reducerea stigmatului, îmbunătățirea comunicării privind resursele de sănătate mintală și crearea unor sisteme de sprijin flexibile, adaptate diverselor nevoi ale studenților. Modulul oferă, de asemenea, un plan de acțiune pentru utilizarea platformelor online și a instrumentelor inovatoare care asigură acces echitabil la resursele de sănătate mintală, inclusiv în medii de învățare la distanță sau hibride.
Obiectivele de învățare (Scopuri)	Scopul Modulului 3 sunt de a permite participanților să: • Identifice componentele esențiale ale furnizării resurselor bazate pe înțelegerea traumei Să recunoască elementele cheie care definesc serviciile

	educaționale și de sprijin centrate pe nevoile persoanelor afectate de traumă. • Proiecteze și să implementeze servicii accesibile de consiliere, programe de sprijin colegial și instrumente digitale Să dezvolte structuri instituționale care facilitează accesul echitabil la resurse și sprijin psihologic. • Înțeleagă importanța strategiilor clare de comunicare Să dezvolte și să aplice modalități eficiente de comunicare menite să încurajeze studenții să solicite sprijin și să folosească resursele disponibile. • Evalueze eficacitatea practicilor existente bazate pe înțelegerea traumei Să identifice punctele forte și ariile de îmbunătățire în serviciile actuale de sprijin instituțional. • Adapteze resursele bazate pe înțelegerea traumei pentru medii hibride și online Să integreze modele flexibile de sprijin care răspund nevoilor studenților în contexte educaționale variate.
Rezultatele învățării	La finalizarea Modulului 3, participanții vor fi capabili să: • Identifice componentele esențiale ale livrării resurselor bazate pe înțelegerea traumei Să recunoască principiile fundamentale și structura serviciilor de sprijin psihologic și educațional sensibile la traumă. • Proiecteze și să implementeze servicii accesibile de consiliere, programe de sprijin colegial și instrumente digitale Să elaboreze și să pună în practică modele instituționale care oferă sprijin psihologic și social tuturor studenților, asigurând echitate și incluziune. • Înțeleagă importanța comunicării clare în promovarea serviciilor de sprijin Să dezvolte strategii de comunicare eficiente care încurajează studenții să caute ajutor și să se implice activ în utilizarea resurselor disponibile. • Evalueze eficiența practicilor existente bazate pe înțelegerea traumei și să identifice arii de îmbunătățire Să analizeze critic eficiența serviciilor de sprijin instituționale și să formuleze recomandări concrete pentru perfecționarea acestora. • Adapteze resursele și serviciile la medii hibride și de învățare la distanță

	Să aplice instrumente și metode inovatoare pentru menținerea accesului echitabil la resurse de sănătate mintală, indiferent de mediul de predare.
Conținutul modulului	1. Introducere în resursele bazate pe înțelegerea traumei - Definiția și principiile livrării resurselor bazate pe înțelegerea traumei. - Importanța abordării stigmatului asociat sănătății mintale și promovarea incluziunii. Această secțiune stabilește fundamentele teoretice pentru construirea serviciilor educaționale centrate pe nevoile persoanelor afectate de traumă, cu accent pe accesibilitate, empatie și echitate. 2. Serviciile de consiliere - Rolul serviciilor profesionale de sănătate mintală în procesul de recuperare după traumă. - Cele mai bune practici pentru structura unor servicii de consiliere flexibile, cultural sensibile și orientate spre nevoile studentului. Participanții vor analiza modele internaționale de succes și vor învăța să adapteze aceste servicii la contextul universitar propriu. 3. Rețelele de sprijin colegial - Construirea de sisteme de sprijin conduse de studenți. - Formarea mentorilor colegiali pentru a recunoaște simptomele traumei și a oferi sprijin empatic. Această secțiune explorează rolul comunității studentești în promovarea rezilienței și a sentimentului de apartenență, elemente esențiale pentru recuperare și implicare academică. 4. Instrumente digitale pentru sănătatea mintală - Platforme online de consiliere, aplicații mobile pentru sănătate mintală și chatboți inteligenți. - Utilizarea spațiilor virtuale pentru sprijin colegial și resurse de auto-ajutor.

	Participanții vor explora potențialul tehnologiei în extinderea accesului la sprijin psihologic, inclusiv pentru studenții aflați în medii de învățare la distanță sau internaționale. 5. Îmbunătățirea accesibilității și a comunicării • Strategii de creștere a gradului de conștientizare privind resursele disponibile. • Crearea unor canale de comunicare clare, coerente și accesibile pentru serviciile de sănătate mintală. Această secțiune se concentrează pe dezvoltarea de campanii de comunicare instituțională și planuri de promovare care reduc stigmatul și sporesc implicarea studenților. 6. Resursele bazate pe înțelegerea traumei în mediile hibride și online • Adaptarea sistemelor de sprijin la mediile de învățare digitale. • Asigurarea accesului echitabil la resurse pentru toți studenții, indiferent de locație sau statut socio-economic. Se discută soluții pentru sprijin la distanță, platforme digitale interactive și mentorat online, asigurând continuitatea serviciilor și în mediile educaționale virtuale.
Livrarea modulului	1. Instrumente utilizate • Șabloane pentru elaborarea programelor de sprijin colegial și a planurilor de comunicare. • Liste de autoevaluare pentru analiza și monitorizarea gradului de implementare a practicilor bazate pe înțelegerea traumei în cadrul instituțiilor. Aceste instrumente sprijină aplicarea practică a conceptelor și încurajează o abordare sistematică în dezvoltarea resurselor de sănătate mintală în campusuri. 2. Resurse multimedia • Interviu video cu profesioniști din domeniul sănătății mintale, care discută despre abordările eficiente ale consilierii universitare. • Demonstrații video ale programelor de mentorat colegial, prezentând bune practici și modele de interacțiune empatică. • Infografice interactive despre instrumentele digitale destinate sănătății mintale și sprijinului psihologic. Scopul acestor resurse este de a combina dimensiunea teoretică cu

	exemple vizuale și aplicate din realitatea universitară. 3. Activități de învățare • Studii de caz și exerciții de joc de rol, care simulează scenarii reale din mediul educațional și solicită participanților identificarea de soluții bazate pe principiile traumei. • Discuții de grup privind modalitățile de îmbunătățire a comunicării și accesibilității resurselor. • Activitățile sunt concepute pentru a stimula reflecția, colaborarea și aplicarea practică a principiilor teoretice în contexte instituționale diverse.
Consolidarea învățării	Verificarea cunoștințelor • Jurnal reflexiv: exerciții de reflecție personală prin care participanții își consolidează înțelegerea conceptelor-cheie legate de furnizarea resurselor bazate pe înțelegerea traumei. • Scenarii aplicate: participanții vor analiza situații ipotetice și vor propune metode adecvate de livrare a resurselor, consilierii și sprijinului colegial, bazate pe principiile sensibilității la traumă. Aceste activități urmăresc nu doar verificarea cunoștințelor, ci și cultivarea gândirii critice și a abilităților de adaptare la realități instituționale complexe.
Evaluarea	Pentru a evalua gradul de înțelegere al participanților asupra conținutului modului, se vor utiliza: Întrebări cu răspuns multiplu și răspunsuri scurte Acestea vor măsura înțelegerea participanților în următoarele domenii: 1. Principiile de bază ale furnizării resurselor bazate pe înțelegerea traumei; 2. Strategii eficiente pentru implementarea serviciilor de consiliere, a sprijinului colegial și a instrumentelor digitale; 3. Tehnici de îmbunătățire a comunicării și accesibilității resurselor de sănătate mintală. Evaluarea vizează competențele aplicative, nu doar memorarea informațiilor, încurajând transferul cunoștințelor în practica instituțională.
Evaluarea impactului	Chestionar / Formular de feedback

	Se va colecta feedback detaliat privind: • claritatea conținutului modulului, • relevanța practică pentru mediul universitar al participanților, • calitatea livrării materialelor, și • nivelul de aplicabilitate al strategiilor propuse. Zone-cheie de evaluare • Claritatea și accesibilitatea conținutului modulului; • Percepția privind aplicabilitatea strategiilor bazate pe înțelegerea traumei în contextul instituției proprii; • Eficiența instrumentelor și tehnicilor oferite în promovarea unor medii educaționale incluzive și reziliente; • Propuneri de îmbunătățire a impactului și implementării viitoare a modulului. Rezultatele evaluării vor ghida îmbunătățirea continuă a programelor de formare bazate pe principiile traumei.
Resurse și referințe	Cărți • Jennings, P.A. (2019). <i>The Trauma-Sensitive Classroom: Building Resilience with Compassionate Teaching</i>. • Jennings, P. (2021). <i>Trauma-Informed Practices in Irish Higher Education: Bridging Gaps in Mental Health Support</i>. <i>Journal of Higher Education Innovation</i>, 15(2), 78–90. • Novak, J., & Kos, M. (2021). <i>Mental Health Support for Trauma-Affected Students in Slovenian Universities: An Evaluation of Current Practices</i>. <i>Slovenian Journal of Higher Education</i>, 29(4), 123–137. • Pantelidis, P., & Markopoulos, A. (2020). <i>Mental Health Services in Greek Universities: Addressing Trauma in the Academic Environment</i>. <i>Greek Journal of Psychiatry and Education</i>, 26(1), 45–57. • Pavlina, T., & Horvat, A. (2020). <i>Psychological Trauma and Resilience in Slovenian University Students: A Longitudinal Study</i>. <i>Journal of Psychology and Education Research</i>, 5(3),

	45–61. ● Păunescu, C., & Preoteasa, A. M. (2017). <i>Mental Health Services in Romania: Challenges and Opportunities</i>. <i>Mental Health Review Journal</i>, 22(1), 23–34. ● Perry, B.D. & Szalavitz, M. (2017). <i>The Boy Who Was Raised as a Dog: And Other Stories from a Child Psychiatrist's Notebook</i>. ● Pivec, R., & Jerman, B. (2020). <i>Student Well-Being and Trauma in Slovenian Higher Education: A National Perspective</i>. Ljubljana, Slovenia. ● Preda, D. (2019). <i>Trauma Awareness and Response in Romanian Higher Education: The Need for Systemic Change</i>. <i>Journal of Education and New Learning Technologies</i>, 5(3), 234–240. ● Tzifakis, N., & Papatheodorou, C. (2020). <i>Supporting Refugee Students in Greece: Trauma and Educational Adaptation</i>. <i>Journal of Migration and Education</i>, 11(2), 95–112. ● Zervas, T., & Ioannidis, A. (2021). <i>Student Mental Health and Trauma Awareness in Irish Higher Education: A Nationwide Survey</i>. <i>Journal of Irish Student Affairs</i>, 13(3), 29–42. Materiale video și resurse online ● https://www.youtube.com/watch?v=ulEhBfb5YUQ ● https://youtu.be/OI9RKfxK-RQ?si=0gS6fTSkJsCr1jhF ● https://www.youtube.com/watch?v=ANRIWfuWOGQ ● https://www.youtube.com/watch?v=Tb5LQVpyxkw ● https://www.e-lfh.org.uk/programmes/trauma-informed-care/ Module e-learning gratuite despre îngrijirea bazată pe înțelegerea traumei ● https://www.pacesconnection.com/blog/trauma-informed-care-e-learning-modules-open-access
--	---

Modulul 4	Actorii implicați în educația bazată pe înțelegerea traumei
Prezentarea generală a modului	Acest modul evidențiază responsabilitățile colective ale cadrelor didactice, ale personalului administrativ și auxiliar, precum și ale studenților, în procesul de construire a unei culturi universitare bazate pe înțelegerea traumei. Accentul este pus pe colaborare interdepartamentală, responsabilitate comună și crearea unui mediu educațional empatic și sigur. Ca parte a programului mai amplu dedicat practicilor educaționale bazate pe înțelegerea traumei, acest modul oferă participanților o perspectivă comprehensivă asupra abordărilor colaborative necesare pentru sprijinirea studenților afectați de experiențe traumatice.
Durata (estimată pentru finalizarea modului)	4 ore
Descrierea modului	Modulul 4 reprezintă o explorare critică a colaborării instituționale în construirea mediilor educaționale sensibile la traumă. Concentrându-se exclusiv pe responsabilitățile colective ale cadrelor didactice, ale personalului administrativ, ale echipelor de sprijin și ale studenților, modulul oferă un cadru conceptual și operațional pentru înțelegerea modului în care actorii din campus pot lucra împreună pentru a susține persoanele afectate de traumă. Conținutul abordează în profunzime dinamica complexă ale colaborării instituționale, subliniind rolurile unice, dar interconectate ale fiecărui grup de actori. Participanții vor învăța cum pot contribui, prin acțiune comună, la construirea unei culturi bazate pe înțelegere, sprijin și împuternicire pentru cei afectați de traumă. Printr-o abordare integrată, modulul explorează strategii și mecanisme de colaborare care depășesc limitele tradiționale dintre departamente. Participanții vor interacționa cu studii de caz, analize instituționale și exerciții practice, menite să dezvolte o înțelegere holistică a principiilor educației bazate pe înțelegerea traumei la nivel instituțional. Conținutul oferă, de asemenea: • o analiză critică a barierelor instituționale existente; • dezvoltarea strategiilor inovatoare de comunicare și cooperare interdepartamentală; • instrumente practice pentru crearea de sisteme de sprijin integrat. Prin accentul pus pe responsabilitatea comună, rezolvarea colaborativă a

	problemelor și coordonarea interinstituțională, modulul urmărește transformarea culturii organizaționale universitare într-una receptivă, empatică și orientată către bunăstarea studenților.
Obiectivele de învățare ale modului	Modulul 4 își propune să: ● Examineze critic rolurile și interacțiunile actorilor instituționali principali — cadre didactice, personal administrativ, echipe de sprijin și studenți — în dezvoltarea și implementarea practicilor educaționale bazate pe înțelegerea traumei. ● Promoveze colaborarea instituțională — Prin identificarea modelelor structurate de cooperare interdepartamentală, care permit un răspuns coordonat și coerent la nevoile studenților afectați de traumă. ● Elaboreze cadre operaționale pentru responsabilitate distribuită — În implementarea răspunsurilor instituționale la traumă, asigurând o abordare comună între diferite arii funcționale ale instituției. ● Construiască sisteme de sprijin integrate pe mai multe niveluri — Care să conecteze serviciile academice, administrative și sociale, oferind un răspuns instituțional coerent și eficient. ● Dezvolte mecanisme de responsabilitate colectivă — Prin politici și culturi instituționale care susțin învățarea empatică, colaborarea interdisciplinară și responsabilitatea comună. ● Analizeze și îmbunătățească canalele de comunicare interdepartamentală — Pentru a asigura coordonarea eficientă și fluxul corect de informații în sprijinul persoanelor afectate de traumă. ● Proiecteze strategii de intervenție colaborative bazate pe dovezi — Inspirare din bune practici instituționale, ghidate de standarde etice și adaptate contextului organizațional propriu. ● Dezvolte structuri de îmbunătățire continuă — Prin mecanisme de evaluare, adaptare și scalare a practicilor educaționale bazate pe înțelegerea traumei. ● Instituționalizeze mecanisme de sprijin aliniate actorilor-cheie — Asigurând coordonarea sistemelor de sprijin colegial și profesional

	pentru consolidarea serviciilor de sănătate mintală. • Susține formularea unor politici educaționale incluzive —Care să protejeze drepturile și nevoile studenților afectați de traumă, prin implicarea activă a tuturor actorilor instituționali și prin leadership colaborativ.
Rezultatele învățării	La finalizarea acestui modul, participanții vor fi capabili să: ➤ Identifice și să diferențieze funcțiile actorilor instituționali • Să descrie rolurile formale și informale ale cadrelor didactice, ale personalului administrativ, ale echipelor de sprijin și ale studenților în dezvoltarea practicilor instituționale bazate pe înțelegerea traumei. • Să evalueze contribuțiile distincte și suprapuse ale actorilor din campus în cadrul structurilor de răspuns sensibil la traumă. • Să analizeze interdependența funcțiilor acestor actori în crearea unor sisteme de sprijin coerente și sustenabile. ➤ Construiește mecanisme de colaborare interfuncțională • Să dezvolte structuri instituționale de comunicare și cooperare care permit un răspuns coordonat la nevoile legate de traumă. • Să proiecteze sisteme de sprijin integrate, centrate pe student, care să reflecte misiunea și valorile instituției. • Să aplice tehnici de planificare colaborativă pentru distribuirea responsabilităților între departamente. ➤ Promoveze alinierea și guvernanta instituțională • Să faciliteze dialogul interdepartamental pentru formularea de politici incluzive și planificare strategică sensibilă la traumă. • Să elaboreze mecanisme iterative de monitorizare și evaluare a eficienței colaborării și livrării serviciilor. • Să pledeze pentru abordări bazate pe politici instituționale care integrează răspunsul la traumă în procesele de guvernanta universitară. ➤ Operaționalizeze responsabilitatea comună • Să dezvolte modele de responsabilitate specifice actorilor pentru implementarea strategiilor educaționale bazate pe înțelegerea traumei. • Să stabilească practici de implicare continuă care asigură colaborarea pe termen lung între rolurile instituționale. • Să promoveze o cultură organizațională bazată pe responsabilitate partajată, transparență și sustenabilitate a structurilor de sprijin.

Conținutul modulului	1. Fundamentele colaborării între actorii instituționali - Definirea conceptului de colaborare instituțională bazată pe înțelegerea traumei în mediul universitar. - Principii ale angajamentului interdepartamental și ale aliniamntului strategic. - Dezvoltarea cadrelor de responsabilitate distribuită între grupurile de actori. - Identificarea și analiza barierelor sistemice care împiedică colaborarea și comunicarea eficientă. - Această secțiune introduce conceptele-cheie care definesc modul în care o instituție poate funcționa ca un ecosistem colaborativ, în care toți actorii contribuie la sprijinirea studenților afectați de traumă. 2. Rolurile actorilor instituționali în context universitar Rolul cadrelor didactice Integrarea pedagogiei sensibile la traumă în activitatea academică. Crearea unor practici de predare suportive care sprijină incluziunea și siguranța psihologică. Identificarea și redirecționarea studenților aflați în dificultate către resursele instituționale potrivite. Conducerea administrativă Alinierea politicilor și strategiilor instituționale cu principiile bazate pe înțelegerea traumei. Planificarea strategică pentru distribuirea resurselor și implementarea sistemică. Promovarea schimbării culturii organizaționale prin leadership și guvernanta participativă. Personalul profesional și de sprijin Operaționalizarea comunicării interdepartamentale și a coordonării serviciilor. Îmbunătățirea sistemelor de răspuns de primă linie prin practici integrate. Dezvoltarea și livrarea de traininguri instituționale pentru conștientizarea traumei și sprijinul corespunzător. Implicarea studenților Construirea programelor structurate de sprijin colegial și advocacy. Crearea mecanismelor participative care oferă studenților un rol activ în formularea politicilor instituționale. Încurajarea angajamentului civic și comunitar în inițiativele universitare bazate pe înțelegerea traumei. Această secțiune pune în evidență relația interdependentă dintre toate categoriile de actori, subliniind că o instituție sensibilă la traumă funcționează prin colaborare transversală și responsabilitate partajată. 3. Proiectarea cadrelor de sprijin integrate Structurarea strategiilor de comunicare interdepartamentală.
--	---

	Crearea de echipe funcționale mixte și grupuri de planificare colaborativă. Dezvoltarea protocolului de flux informațional între departamente. Elaborarea cadrelor de colaborare interfuncțională pentru a răspunde diversității nevoilor studenților. Această parte oferă participanților modele practice pentru proiectarea și aplicarea mecanismelor de sprijin integrat, în care resursele instituționale lucrează sincronizat. 4. Transformarea politicilor și guvernantei instituționale Crearea politicilor incluzive și sensibile la traumă. Integrarea principiilor bazate pe înțelegerea traumei în procesele de guvernanta universitară. Alinierea politicilor la serviciile centrate pe student. Promovarea implicării transversale a actorilor în reformele instituționale. Această secțiune explorează procesul de transformare sistemică a instituției, de la abordări reactive la modele proactive de leadership bazat pe compasiune. 5. Menținerea și consolidarea structurilor de responsabilitate comună Crearea de cadre instituționale pentru responsabilitate și transparență. Stabilirea mecanismelor de comunicare continuă și feedback bidirecțional. Implementarea evaluării continue și a îmbunătățirii progresive a serviciilor și colaborărilor. Dezvoltarea de strategii de sustenabilitate și scalare a bunelor practici în leadership și monitorizare. Scopul final este consolidarea unei culturi organizaționale reziliente, în care sprijinul bazat pe înțelegerea traumei devine o practică instituționalizată, menținută prin colaborare și responsabilitate comună.
Predarea modulului	1. Instrumente de instruire și tehnologii educaționale Modulul utilizează o suită de materiale multimedia și resurse academice atent selectate, printre care: • articole științifice de referință; • prezentări susținute de experți; • diagrame vizuale și cadre conceptuale; • simulări interactive ale proceselor instituționale. Se vor utiliza platforme digitale colaborative (ex: sisteme de management al învățării universitare, spații de lucru partajate în cloud) pentru a facilita colaborarea sincronă și asincronă între participanți. De asemenea, modulul include scenarii bazate pe studii de caz, care plasează participanții în contexte instituționale reale de coordonare a actorilor și luare a deciziilor, stimulând gândirea sistemică și aplicarea principiilor bazate pe înțelegerea traumei.

	2. Resurse multimedia de învățare • Dialoguri video cu lideri universitari și specialiști în educație bazată pe înțelegerea traumei, concentrându-se pe modele de colaborare interdepartamentală. • Infografice analitice care ilustrează structurile de comunicare, fluxurile de responsabilitate și sistemele de guvernare sensibilă la traumă. • Studii de caz video ce prezintă exemple de răspunsuri instituționale colaborative la evenimente traumatice din campus. • Hărți digitale interactive care vizualizează ecosistemele instituționale bazate pe înțelegerea traumei, permițând analiza aplicată a interdependențelor dintre actori. Aceste resurse facilitează integrarea teoriei cu practica, ajutând participanții să înțeleagă dinamica colaborării între multiple niveluri instituționale. 3. Activități de învățare 3.1. Evaluări formative și sumative • Chestionare și teste scurte care verifică înțelegerea rolurilor actorilor instituționali, a proceselor de integrare sistemică și a protocoalelor de colaborare. • Răspunsurile deschise vor stimula gândirea critică și analiza comparativă între diferite modele instituționale. 3.2. Forumuri tematice structurate • Exemplu: „<i>Redesenarea răspunsurilor instituționale la traumă: o abordare centrată pe colaborarea actorilor</i>”. • Participanții vor împărtăși experiențe, vor compara modele instituționale și vor discuta strategii de coordonare a responsabilităților între rolurile universitare. 3.3. Activități aplicate de grup • Ateliere de design instituțional, unde participanții vor simula procese de planificare colaborativă între diferite roluri. • Exerciții de rezolvare a problemelor, bazate pe cazuri reale sau ipotetice care implică răspunsuri multi-actor la situații de criză. • Sesiuni de feedback colegial, pentru evaluarea strategiilor de implicare și a modelelor de sprijin integrate.
Consolidarea învățării	1. Verificarea cunoștințelor Evaluarea aplicării conceptelor cheie în scenarii practice, unde participanții vor fi provocați să identifice: • rolurile relevante ale actorilor; • mecanismele de colaborare potrivite; • și structurile de responsabilitate care asigură eficiența sprijinului

	oferit studenților. 2. Evaluare comprehensivă a strategiilor colaborative Participanții vor analiza critic eficiența abordărilor interdepartamentale și calitatea coordonării actorilor instituționali în contexte reale sau simulate. 3. Reflecție asupra eficacității implicării actorilor Activitate reflexivă ghidată, în care participanții vor evalua punctele forte, lacunele și oportunitățile de îmbunătățire în modelele de colaborare multi-actor din propriile instituții.
Evaluarea	1. Componentele evaluării • Scenarii aplicate, care solicită aplicarea modelelor de colaborare la situații reale din mediul universitar. • Analize de politici educaționale, axate pe proiectarea cadrelor de guvernare sensibile la traumă. • Simulări de coordonare interdepartamentală, menite să evalueze capacitatea participanților de a organiza și susține colaborarea între diferiți actori. 2. Domenii principale de evaluare • Identificarea și diferențierea rolurilor și responsabilităților actorilor instituționali. • Proiectarea structurilor integrate de comunicare și sprijin la nivel interdepartamental. • Dezvoltarea mecanismelor incluzive de responsabilitate sistemică. • Alinierea strategiilor instituționale la principiile educației bazate pe înțelegerea traumei. 3. Obiectivele evaluării • Evaluarea cunoștințelor specifice actorilor în contextul practicilor instituționale bazate pe înțelegerea traumei. • Măsurarea competenței în proiectarea mecanismelor operaționale pentru coordonarea și dezvoltarea politicilor. • Demonstrarea abilității de a sintetiza teoria și aplicarea practică în planificarea colaborării instituționale. • Verificarea proficienței în alinierea politicilor, comunicării și

	practicilor prin abordări multi-actor coordonate. 4. Metode de evaluare • Analize de caz aplicate, care solicită diagnosticarea instituțională și propuneri de strategie. • Proiecte de grup colaborative, simulând elaborarea politicilor interdepartamentale. • Prezentări evaluate colegial, centrate pe strategii de transformare instituțională. • Teste scurte și răspunsuri deschise, menite să verifice înțelegerea conceptelor de bază privind designul sistemic și guvernanta sensibilă la traumă. 5. Criterii de evaluare • Profunzimea analizei instituționale și claritatea înțelegerii rolurilor actorilor. • Fezabilitatea și claritatea cadrelor propuse de colaborare. • Integrarea principiilor bazate pe înțelegerea traumei în structurile organizaționale. • Originalitatea, gândirea critică și coerența sistemică a abordărilor propuse.
Evaluarea impactului	Sondaj / Formular de feedback • Feedback-ul participanților va fi colectat pentru a evalua: • claritatea, coerența și relevanța conținutului modulului; • aplicabilitatea conceptelor în practică instituțională; • eficacitatea instrumentelor digitale și a activităților aplicate. Domenii-cheie de evaluare • Nivelul de încredere în coordonarea răspunsurilor multi-actor sensibile la traumă; • Utilitatea abordărilor bazate pe scenarii și a exercițiilor de simulare; • Sugestii pentru îmbunătățirea activităților de politică instituțională și colaborare trans-funcțională. • Aceste date vor sprijini revizuirea și actualizarea continuă a conținutului modulului, consolidând eficiența acestuia în

	formarea unei culturi educaționale sensibile la traumă.
Resurse referințe	și Cărți 1. Carello, J., & Butler, L. D. (2015). <i>Practicing what we teach: Trauma-informed educational practice</i>. <i>Journal of Teaching in Social Work</i>, 35(3), 262–278. A foundational work discussing how educators can implement trauma-informed pedagogy within higher education systems. 2. Souers, K., & Hall, P. (2016). <i>Fostering resilient learners: Strategies for creating a trauma-sensitive classroom</i>. ASCD. Offers strategies for embedding trauma-awareness into institutional culture, including faculty and classroom-level applications. 3. Herman, J. L. (2015). <i>Trauma and Recovery: The Aftermath of Violence—From Domestic Abuse to Political Terror</i>. A seminal text on trauma theory, particularly useful for understanding institutional implications. 4. Harris, M., & Fallot, R. D. (Eds.). (2001). <i>Using trauma theory to design service systems</i>. Jossey-Bass. A critical reference for applying trauma frameworks in service design and system-level implementation. 5. Kezar, A. (2014). <i>How colleges change: Understanding, leading, and enacting change</i>. Routledge. Provides insights into organizational change processes, relevant to fostering institution-wide trauma-informed transformation. Matriale video 1. "Trauma-Informed Education: A New Approach"—TEDx Talks 2. Bessel van der Kolk's lecture series on "The Body Keeps the Score" 3. SAMHSA's Trauma-Informed Approach Video Series 4. "Understanding Trauma"—Harvard Medical School Lecture 5. Dr. Bruce Perry's Neurobiological Impacts of Trauma Webinar

Modulul 5	Demistificarea stigmatului – Factori și impactul traumei
Prezentarea generală a modulului	Acest modul, cu o durată totală estimată de 4,5 ore, are ca scop creșterea gradului de conștientizare, reducerea stigmatului asociat sănătății mintale și promovarea incluziunii sociale prin intermediul educației, advocacy-ului și reflecției personale. Participanții sunt ghidați într-un proces de înțelegere a modului în care stigmatul social și instituțional afectează sănătatea mintală a studenților și modul lor de a se raporta la sprijin și la comunitate. Prin exerciții aplicate, studii de caz și activități reflexive, participanții vor dobândi instrumente practice pentru a recunoaște, confrunța și reduce stigmatul din mediile educaționale și sociale.
Durata (estimată pentru finalizarea modulului)	4.5 ore
Descrierea modulului	Modulul începe printr-o analiză a modului în care stigmatul societal influențează sănătatea mintală, în special în rândul studenților. Participanții vor explora impactul stereotipurilor, prejudecăților și al biasurilor culturale asupra stimei de sine, performanței academice și bunăstării generale. Se discută strategii pentru reducerea stigmatului, incluzând: • campanii de conștientizare, • discuții publice, • reforme de politici, și • întărirea sistemelor de sprijin, precum liniile telefonice de urgență și platformele anonime. Un obiectiv central al modulului este integrarea educației pentru sănătate mintală în curriculumuri universitare și comunitare, prin organizarea de ateliere, cursuri și acțiuni de voluntariat. Modulul abordează și biasurile personale și culturale, încurajând participanții să reflecteze asupra propriilor percepții și atitudini legate de traumă și sănătatea mintală. De asemenea, sunt examinate barierele instituționale – politici discriminatorii, norme culturale și practici administrative – care pot perpetua stigmatul și împiedica accesul echitabil la resurse. La final, participanții vor fi capabili să:

	• recunoască efectele stigmatului asupra sănătății mintale, • dezvolte strategii de reducere a discriminării, • susțină incluziunea și empatia prin educație, comunicare deschisă și reflecție personală. Prin studii de caz, jocuri de rol și exerciții creative, modulul oferă o abordare practică și reflexivă pentru construirea unor comunități universitare empatică, sigure și incluzive.
Obiectivele de învățare ale modulului	Obiectivele acestui modul sunt de a permite participanților să: 1. Înțeleagă impactul stigmatului societal asupra sănătății mintale a studenților Să analizeze modul în care percepțiile și stereotipurile sociale referitoare la traumă și sănătate mintală influențează stima de sine, performanța academică și bunăstarea emoțională a studenților. 2. Identifice strategii eficiente pentru reducerea stigmatului Să dezvolte instrumente și metode pentru recunoașterea și abordarea stigmatului social și instituțional legat de sănătatea mintală și traumă. 3. Promoveze conștientizarea în domeniul sănătății mintale și al traumei Să înțeleagă cum educația și advocacy-ul pot spori conștientizarea, pot încuraja empatia și pot crea medii de sprijin pentru persoanele afectate de traumă. 4. Încurajeze comunicarea deschisă despre traumă și sănătatea mintală Să elaboreze strategii de comunicare incluzive și sigure care să permită dialogul deschis despre sănătatea mintală, reducând teama și prejudecățile în mediile educaționale și comunitare. 5. Analizeze stigma personală și comportamentele de solicitare a ajutorului Să investigheze modul în care credințele individuale și traumele internalizate influențează disponibilitatea studenților de a solicita sprijin și de a accesa servicii de consiliere. 6. Examineze biasurile personale legate de stigmat Să încurajeze auto-reflecția critică asupra propriilor convingeri, atitudini și asumptii care pot perpetua stigmatul și izolarea socială. 7. Identifice barierele instituționale în sprijinul sănătății mintale Să evalueze politicile, practicile și normele culturale care, în mod neintenționat, pot perpetua stigmatul și pot limita accesul studenților la resurse adecvate de sprijin psihologic.

	8. Cultive auto-conștientizarea și empatia Să dezvolte abilități de reflecție personală și empatie, în scopul de a înțelege mai profund impactul stigmatului și izolării asupra indivizilor și comunităților.
Rezultatele învățării	La finalizarea modulului, participanții vor fi capabili să: 1. Demonstreze o înțelegere aprofundată a stigmatului asociat traumei și sănătății mintale Să definească conceptele de stigmat social, auto-stigmat și stigmat instituțional, și să explice modul în care acestea afectează percepțiile, comportamentele și oportunitățile persoanelor afectate de traumă. 2. Analizeze impactul stigmatului asupra bunăstării și comportamentului studenților Să evalueze efectele stigmatului asupra auto-percepției, motivației academice, relațiilor interpersonale și procesului de vindecare. 3. Identifice și să aplice strategii practice de reducere a stigmatului Să propună acțiuni și campanii educaționale, inițiative de comunicare și intervenții curriculare care reduc prejudecățile și promovează empatia. 4. Reflecteze critic asupra propriilor atitudini și prejudecăți Să manifeste conștientizare de sine și să aplice reflecția critică pentru a identifica și depăși biasurile personale legate de sănătatea mintală și traumă. 5. Promoveze o cultură educațională bazată pe empatie, incluziune și respect Să contribuie la formarea unei comunități academice sensibile și echitabile, care sprijină deschiderea, înțelegerea și colaborarea. 6. Susțină inițiative de conștientizare instituțională Să colaboreze în crearea și implementarea politicilor universitare care previn discriminarea și încurajează accesul echitabil la servicii de sănătate mintală.
Conținutul modulului	1. Înțelegerea stigmatului: definiții, tipuri și contexte 1.1. Definirea stigmatului

- Originea conceptului de „stigmat” și aplicarea sa în contextul sănătății mintale și traumei.
- Diferențierea între stigmat social, auto-stigmat și stigmat instituțional.
- Exemple de manifestări ale stigmatului în campusuri universitare, mass-media și comunități academice.

1.2. Mecanisme stigmatului

- Cum apar stereotipurile și prejudecățile legate de traumă.
- Impactul proceselor cognitive și culturale asupra menținerii stigmatului.
- Legătura dintre stigmat, rușine și internalizarea discriminării.

2. Impactul stigmatului asupra indivizilor și comunităților

2.1. Efecte psihologice și emoționale

- Reducerea stimei de sine, izolare socială, anxietate și depresie.
- Împiedicarea solicitării ajutorului și creșterea riscului de agravare a simptomelor traumei.

2.2. Efecte academice și profesionale

- Performanță scăzută, absenteism, retragere din activități educaționale.
- Impactul stigmatului asupra accesului la resurse, burse și oportunități profesionale.

2.3. Impact comunitar și instituțional

- Modul în care stigmatul structural limitează implementarea programelor de sprijin.
- Reproducerea stigmatului prin norme culturale și politici instituționale neactualizate.

3. Strategii de reducere a stigmatului

3.1. Educația ca instrument de transformare

- Rolul educației în promovarea conștientizării și în demistificarea stereotipurilor.
- Integrarea conținuturilor despre sănătatea mintală și traumă în programele de studii.
- Exemple de campanii de conștientizare de succes în mediul universitar.

3.2. Comunicarea empatică și limbajul incluziv

- Folosirea unui limbaj non-stigmatizant și a unei comunicări deschise.
- Strategii de ascultare activă și dialog sensibil în conversațiile despre traumă.

3.3. Intervenții practice

- Ateliere și formări pentru cadre didactice și personal universitar.
- Implementarea campaniilor multimedia și a programelor de mentorat colegial.
- Parteneriate între universități și organizații non-guvernamentale pentru sprijin și advocacy.

4. Biasuri personale și auto-reflecție critică

4.1. Identificarea biasurilor individuale

- Cum se formează prejudecățile inconștiente despre traumă și sănătate mintală.
- Analiza impactului experiențelor personale și culturale asupra percepțiilor.

4.2. Reflecția asupra propriilor convingeri

- Exerciții de auto-reflecție: „*Ce presupun despre persoanele care se confruntă cu traumă?*”
- Activități de jurnal reflexiv pentru identificarea reacțiilor emoționale și

	cognitive. 4.3. Transformarea biasurilor prin educație și empatie • Dezvoltarea conștientizării prin învățare experiențială. • Practici de mindfulness și compasiune reflexivă ca metode de diminuare a prejudecăților. 5. Dimensiunea instituțională a stigmatului 5.1. Politici și norme instituționale • Analiza critică a politicilor universitare care pot perpetua stigmatul. • Rolul conducerii instituționale în reformarea culturii organizaționale. 5.2. Crearea unor medii incluzive • Strategii pentru implementarea serviciilor de sprijin accesibile și confidentiale. • Exemple de bune practici privind spațiile sigure și rețelele de sprijin în campusuri. 5.3. Advocacy instituțional și social • Promovarea parteneriatelor interinstituționale pentru sprijinul studenților vulnerabili. • Încurajarea implicării studenților în campanii anti-stigmat și în inițiative civice.
Predarea modulului	1. Instrumente și metode de livrare Modulul utilizează o combinație de metode de învățare active și participative, bazate pe principii pedagogice reflexive și experiențiale. Acestea includ: • Prezentări multimedia: videoclipuri, grafice și povești interactive care ilustrează impactul stigmatului asupra sănătății mintale. • Studii de caz: analize ale situațiilor reale privind stigmatizarea studenților în context universitar. • Activități de grup: discuții, jocuri de rol și exerciții de colaborare

	pentru explorarea strategiilor de reducere a stigmatului. • Resurse online: ghiduri, articole și platforme digitale care sprijină învățarea independentă și colaborativă. Fiecare activitate este concepută pentru a încuraja reflecția critică și aplicarea conceptelor teoretice în contexte reale. 2. Resurse multimedia de învățare • Videoclipuri educaționale: prezentări scurte despre stigmat, biasuri și comunicarea empatică. https://www.youtube.com/watch?v=gy1iH_Gxn0Q&ab_channel=TEDxTalks • Interviuri cu profesioniști: psihologi, consilieri și cadre universitare discutând provocările și strategiile anti-stigmat. • Materiale interactive: infografice și simulări care vizualizează impactul stigmatului asupra sănătății mintale. • Mărturii autentice: povești ale studenților care au depășit stigmatul și au beneficiat de sprijin instituțional. Aceste resurse oferă o perspectivă multidimensională asupra fenomenului, combinând analiza științifică cu experiențe personale și instituționale. 3. Activități de învățare 3.1. Discuții de grup Participanții vor dezbate teme precum: • Cum recunoaștem stigmatul în mediul universitar? • Ce acțiuni concrete pot reduce biasurile și discriminarea? • Care sunt exemplele pozitive de instituții care promovează incluziunea? 3.2. Exercițiu de reflecție personală Participanții completează un jurnal reflexiv cu tema: <i>„Cum contribuie atitudinile mele la menținerea sau reducerea stigmatului?”</i> 3.3. Studiu de caz aplicat
--	--

	Analiza unui scenariu real în care un student cu probleme de sănătate mintală se confruntă cu stigmatizarea, urmată de elaborarea unui plan de intervenție sensibil la traumă. 3.4. Activitate creativă ⇒ Dezvoltarea unei campanii anti-stigmat la nivel universitar (afișe, mesaje, videoclipuri) care să promoveze sprijinul, empatia și incluziunea. https://iris.who.int/bitstream/handle/10665/379124/9789289061384-eng.pdf?sequence=2 ⇒ p. 41 studii de caz
Consolidare a învățării	1. Verificarea cunoștințelor • Exerciții de recapitulare și autoevaluare bazate pe: • conceptele-cheie legate de stigmat și traumă; • recunoașterea formelor subtile de stigmatizare; • aplicarea principiilor comunicării empatice. 2. Activități reflexive • Participanții reflectează asupra modului în care: • propriile atitudini pot influența mediul universitar; • instituțiile pot îmbunătăți accesul și sprijinul pentru studenții afectați; • educația bazată pe conștientizarea traumei poate transforma cultura universitară. 3. Consolidare prin colaborare • Activități de învățare între egali (peer learning), unde participanții oferă feedback reciproc. • Forumuri de discuție online pentru schimb de bune practici între universități.
Evaluarea	1. Scopul evaluării Evaluarea urmărește măsurarea gradului de înțelegere, aplicare și reflecție critică privind reducerea stigmatului și impactul traumei. 2. Metode de evaluare • Teste cu răspuns multiplu – pentru verificarea cunoștințelor teoretice despre stigma și sănătatea mintală. • Eseu reflexiv scurt – asupra propriilor percepții despre stigmat și biasurile personale. • Analiză de studiu de caz – aplicarea principiilor anti-stigmat în scenarii educaționale.

	• Evaluare colegială – prezentarea unei inițiative anti-stigmat în grupuri și feedback constructiv din partea colegilor. 3. Domenii de competență evaluate • Cunoașterea conceptelor cheie legate de stigmat și impactul traumei. • Capacitatea de a analiza critic factorii sociali și culturali ai stigmatului. • Aplicarea strategiilor educaționale pentru reducerea prejudecăților. • Dezvoltarea abilităților de reflecție și empatie. • Competența de a proiecta intervenții de tip educațional și comunicativ. 4. Criterii de evaluare • Acuratețea conceptuală și rigoarea argumentării. • Claritatea și coerența exprimării scrise. • Gradul de reflecție critică și de auto-conștientizare. • Relevanța și aplicabilitatea soluțiilor propuse. • Originalitatea în abordarea temei.
Evaluarea impactului	1. Feedback-ul participanților Chestionarele de feedback vor evalua: • claritatea conținutului; • relevanța și aplicabilitatea practică a activităților; • gradul de confort în discutarea temelor sensibile; • percepția privind utilitatea abordării bazate pe înțelegerea traumei. 2. Analiza calitativă Datele colectate vor fi utilizate pentru: • îmbunătățirea designului pedagogic;

	• adaptarea materialelor la diverse contexte culturale; • consolidarea colaborării interuniversitare privind sănătatea mintală și incluziunea. 3. Rezultate așteptate • Creșterea gradului de conștientizare asupra impactului stigmatului. • Dezvoltarea competențelor empatice și reflexive. • Promovarea unei culturi instituționale incluzive și sensibile la traumă.
Resurse și referințe	Cărți și literatură academică Alisic, E., Roth, J., Cobham, V., Conroy, R., De Young, A., Hafstad, G., ... & Trickey, D. (2020). Working towards inclusive and equitable trauma treatment guidelines: a child-centered reflection. <i>European Journal of Psychotraumatology</i>, 11(1), 1833657. Corrigan, P. W., & Watson, A. C. (2002). Understanding the impact of stigma on people with mental illness. <i>World psychiatry</i>, 1(1), 16. Fox, A. B., Earnshaw, V. A., Taverna, E. C., & Vogt, D. (2018). Conceptualizing and measuring mental illness stigma: The mental illness stigma framework and critical review of measures. <i>Stigma and health</i>, 3(4), 348. Frețian, A. M., Graf, P., Kirchhoff, S., Glinphratum, G., Bollweg, T. M., Sauzet, O., & Bauer, U. (2021). The long-term effectiveness of interventions addressing mental health literacy and stigma of mental illness in children and adolescents: systematic review and meta-analysis. <i>International journal of public health</i>, 66, 1604072. Rao, D., Elshafei, A., Nguyen, M., Hatzenbuehler, M. L., Frey, S., & Go, V. F. (2019). A systematic review of multi-level stigma interventions: state of the science and future directions. <i>BMC medicine</i>, 17, 1-11. Rüsch, N., Angermeyer, M. C., & Corrigan, P. W. (2005). Mental illness stigma: Concepts, consequences, and initiatives to reduce stigma. <i>European psychiatry</i>, 20(8), 529-539. https://mentalhealthliteracy.org/schoolmhl/wp-content/uploads/2015/09/Module-1-2015.9.pdf?utm_source=chatgpt.com https://www.park.edu/blog/mental-health-awareness-breaking-the-stigma-with-education-and-advocacy/?utm_source=chatgpt.com

	https://www.healthcaretoolbox.org/culturally-sensitive-trauma-informed-care Materiale video https://youtu.be/tmViRIhxXLc?si=aDqqJXfN2NRrVBKJ https://www.youtube.com/watch?v=WrbTbB9tTtA&ab_channel=TEDxTalks https://www.youtube.com/watch?v=l4V31iXtrWo&ab_channel=TEDxTalks https://www.youtube.com/watch?v=VQoiz4wfV_c&ab_channel=NationalCouncilofSocialService Resurse video și digitale ⇒ https://iris.who.int/bitstream/handle/10665/379124/9789289061384-eng.pdf?sequence=2
--	---

Modulul 6	Construirea unei culturi universitare de sprijin
Prezentarea generală a modulului	Acest modul introduce principiile fundamentale ale construirii unei culturi universitare de sprijin, subliniind importanța acestora în promovarea unor medii educaționale sigure, incluzive și reziliente. Ca parte integrantă a cursului dedicat practicilor educaționale bazate pe înțelegerea traumei, modulul oferă participanților cunoștințe și competențe esențiale pentru: • crearea programelor de mentorat, • facilitarea dialogului deschis, și • stabilirea unor sisteme eficiente de comunicare. Participanții vor învăța strategii pentru cultivarea siguranței emoționale, pentru promovarea sprijinului reciproc și pentru integrarea pe termen lung a practicilor care susțin o cultură universitară empatică și rezilientă. Prin instrumente practice și perspective bazate pe dovezi, acest modul își propune să împuternicească profesorii, administratorii și studenții să construiască un mediu universitar care valorizează sănătatea mintală, incluziunea și reziliența.
Durata (estimată pentru finalizarea modulului)	4.5 ore
Descrierea modulului	Modulul <i>Construirea unei culturi universitare de sprijin</i> oferă participanților strategii concrete pentru crearea unor medii educaționale incluzive și deschise, centrate pe sănătatea mintală și bunăstarea emoțională. Bazându-se pe principiile abordării bazate pe înțelegerea traumei, modulul propune instrumente practice care sprijină dezvoltarea unui campus în care studenții și personalul se simt valorizați, sprijiniți și împuterniciți. Participanții vor explora metode de: • creare a „spațiilor sigure” (safe spaces) pentru dialog deschis despre traumă și sănătatea mintală; • promovare a încrederii și siguranței psihologice; • proiectare și implementare a programelor de mentorat și sprijin colegial;

	• dezvoltare a sistemelor eficiente de feedback și comunicare. Modulul pune accent pe: • transparență, • incluziune, • dialog empatic și sensibil la traumă, care contribuie la consolidarea unei culturi de sprijin și înțelegeri reciproce. De asemenea, participanții vor dobândi competențe de ascultare empatică, comunicare conștientă și facilitare a discuțiilor sensibile, pentru a depăși barierele de comunicare și a construi relații bazate pe încredere. În final, modulul oferă un plan strategic pentru menținerea unei culturi de sprijin pe termen lung, prin: • integrarea practicilor incluzive în politicile instituționale, • monitorizarea progresului, și • stimularea colaborării interdepartamentale.
Obiectivele de învățare ale modulului	Modulul își propune să îi ajute pe participanți să: 1. Cultive „spații sigure” și dialog deschis • Înțeleagă principiile fundamentale ale spațiilor sigure, atât fizice, cât și virtuale. • Dezvolte abilități de dialog empatic și confidențialitate în abordarea subiectelor sensibile. • Promoveze siguranța psihologică ca element central al procesului educațional bazat pe vindecare și încredere. 2. Dezvolte și implementeze programe de mentorat și sprijin colegial • Recunoască valoarea mentoratului și a inițiativelor conduse de studenți în consolidarea rezilienței. • Conceapă programe de mentorat adaptate diversității

	nevoilor studenților și personalului. • Construiască cadre sustenabile pentru recrutarea, formarea și menținerea rețelelor de sprijin colegial. 3. Instituie mecanisme de feedback și canale de comunicare eficiente • Proiecteze sisteme de feedback regulat care asigură transparența și incluziunea. • Dezvolte practici de verificare constantă (check-ins) pentru monitorizarea stării de bine a studenților și personalului. • Creeze canale bidirecționale de comunicare, care favorizează dialogul deschis și încrederea în comunitatea universitară. 4. Dezvolte abilități de comunicare empatică și sensibilă la traumă • Identifice barierele de comunicare întâmpinate de studenții traumatizați. • Cultive competențe de ascultare empatică, comunicare clară și incluzivă. • Promoveze dialogul non-retraumatizant, care sprijină participarea, înțelegerea și colaborarea. 5. Susțină și mențină o cultură universitară de sprijin • Elaboreze strategii pe termen lung pentru integrarea principiilor bazate pe înțelegerea traumei în politicile instituționale. • Monitorizeze și evalueze eficiența inițiativelor orientate spre incluziune și reziliență. • Încurajeze colaborarea interdepartamentală și intersectorială, promovând responsabilitatea comună și adaptabilitatea. • Celebreze progresul și consolideze practicile de sprijin sustenabil la nivel de campus.
Rezultatele învățării	La finalizarea modulului, participanții vor fi capabili să: 1. Defină și descrie conceptele cheie asociate culturii de sprijin universitar

	Să explice rolul siguranței psihologice, al dialogului empatic și al responsabilității colective în construirea unei comunități universitare incluzive. 2. Aplice principii bazate pe înțelegerea traumei în crearea mediilor suportive Să implementeze strategii care promovează încrederea, transparența și respectul în interacțiunile dintre studenți, profesori și personal administrativ. 3. Proiecteze programe eficiente de sprijin și mentorat colegial Să creeze structuri de mentorat și rețele de sprijin care promovează reziliența și bunăstarea comunității academice. 4. Utilizeze comunicarea empatică pentru consolidarea coeziunii comunității universitare Să folosească ascultarea activă, dialogul reflexiv și limbajul incluziv pentru a încuraja o cultură a colaborării și a înțelegerii reciproce. 5. Dezvolte mecanisme de feedback și evaluare continuă Să proiecteze procese instituționale de feedback care sprijină îmbunătățirea constantă a mediului universitar, promovând adaptabilitatea și sustenabilitatea. 6. Contribuie la implementarea și menținerea unei culturi organizaționale reziliente Să formuleze politici, programe și practici sustenabile care reflectă principiile educației bazate pe înțelegerea traumei, asigurând un campus sigur, empatic și echitabil.
Conținutul modului	1. Concepte fundamentale ale unei culturi universitare de sprijin - Definirea conceptelor: <i>cultură de sprijin, siguranță psihologică, incluziune și reziliență.</i> - Relația dintre sănătatea mintală, bunăstarea comunității și mediul de învățare empatic. - Principiile fundamentale ale abordării bazate pe înțelegerea traumei aplicate în context universitar. Această secțiune oferă cadrul teoretic pentru înțelegerea modului în care o instituție academică poate deveni un spațiu de învățare sigur, compasiv și cooperant. 2. Crearea „spațiilor sigure” și a culturii de încredere - Principii de design pentru <i>safe spaces</i> în campus (fizice și digitale). - Rolul empatiei și al respectului în menținerea siguranței psihologice.

	• Modele de facilitare a conversațiilor sensibile și a întâlnirilor de grup. • Strategii pentru prevenirea retraumatizării în contexte educaționale. Participanții explorează instrumente practice pentru crearea unor medii bazate pe încredere, confidențialitate și respect reciproc. 3. Comunicarea empatică și ascultarea activă • Principiile comunicării nonviolente (NVC – <i>Nonviolent Communication</i>). • Tehnici de ascultare reflexivă și răspunsuri validate emoțional. • Importanța limbajului incluziv și a mesajelor sensibile cultural. • Exerciții de comunicare empatică aplicată: <i>cum să ascultăm fără a judeca</i>. Această secțiune dezvoltă abilități de comunicare care contribuie la consolidarea relațiilor sănătoase în comunitatea universitară. 4. Programe de mentorat și sprijin colegial • Modele de mentorat: vertical (profesor–student), orizontal (student–student) și invers (student–profesor). • Crearea rețelelor de sprijin peer-to-peer pentru sănătatea mintală. • Formarea mentorilor și sprijinul continuu pentru rolurile de leadership empatic. • Evaluarea impactului programelor de mentorat asupra bunăstării și retenției academice. Această secțiune oferă participanților instrumente pentru dezvoltarea structurilor colaborative de sprijin între membri ai comunității universitare. 5. Canale de feedback și comunicare instituțională
--	---

- Implementarea mecanismelor transparente de comunicare.
- Rolul feedbackului bidirecțional (student–personal–administrație).
- Platforme digitale pentru exprimarea sigură și anonimă a preocupărilor.
- Crearea unui ciclu de feedback constructiv pentru îmbunătățirea mediului universitar.

Această parte explorează modul în care instituțiile pot încuraja dialogul participativ și îmbunătățirea continuă prin comunicare eficientă.

6. Colaborarea interdepartamentală și leadershipul incluziv

- Construirea alianțelor instituționale între facultăți, servicii și organizații studențești.
- Modele de leadership empatic și conducere bazată pe sprijin reciproc.
- Rolul echipelor multidisciplinare în menținerea culturii de sprijin.
- Exemple de bune practici în coordonarea interdepartamentală.

Se pune accent pe dezvoltarea structurilor de guvernare participativă care consolidează unitatea și sustenabilitatea inițiativelor.

7. Auto-îngrijirea și reziliența în rândul personalului și studenților

- Promovarea echilibrului între viața profesională și personală.
- Strategii de reducere a epuizării emoționale și a stresului ocupațional.
- Practici de auto-compasiune și mindfulness în mediul universitar.
- Resurse pentru formarea competențelor de autoreglare și suport reciproc.

Această secțiune oferă instrumente concrete pentru menținerea

	bunăstării și a sănătății mintale în cadrul comunității academice. 8. Implementarea și sustenabilitatea culturii de sprijin • Crearea unui plan strategic de acțiune pentru cultivarea unei culturi universitare bazate pe sprijin. • Indicatori de evaluare a progresului instituțional. • Consolidarea culturii organizaționale prin recunoaștere și celebrare. • Exemple internaționale de bune practici și modele de sustenabilitate în campusuri universitare. Scopul acestei secțiuni este de a asigura continuitatea și integrarea durabilă a principiilor bazate pe înțelegerea traumei în politicile și valorile instituției.
Predarea modulului	1. Strategii de predare Modulul se bazează pe o abordare de învățare participativă, care combină prezentări interactive, studii de caz și reflecție ghidată. Scopul este de a facilita implicarea activă a participanților și de a transforma principiile teoretice în practici aplicabile. Metode principale de instruire: • Prezentări multimedia (videoclipuri, grafice, mărturii și studii de caz reale); • Discuții facilitate pe teme legate de sprijin, empatie și reziliență; • Ateliere colaborative pentru proiectarea programelor de mentorat și feedback; • Exerciții de reflecție individuale și în grup, menite să încurajeze conștientizarea personală și empatia. Durata totală estimată: 4,5 ore • 1 oră – Prezentare teoretică • 1,5 ore – Activități aplicative (studiu de caz, joc de rol, ateliere)

- 1 oră – Reflecție și feedback de grup
- 1 oră – Evaluare și discuții finale

2. Resurse multimedia

- **Interviuri video** cu cadre universitare și experți în educație bazată pe înțelegerea traumei;
- **Materiale interactive** (hărți conceptuale, diagrame de colaborare, simulări digitale);
- **Infografice** despre rolul empatiei și siguranței psihologice în procesul de învățare;
- **Exemple de bune practici** din campusuri care au implementat programe de mentorat, comunicare deschisă și sprijin colegial.

Scopul acestor resurse este de a consolida legătura dintre teorie, experiență și implementare practică.

3. Activități de învățare

3.1. Exercițiu de reflecție: „Cum arată o cultură de sprijin?”

Participanții sunt invitați să reflecteze asupra valorilor, comportamentelor și politicilor care definesc un campus empatic și incluziv.

Rezultatele sunt sintetizate într-o hartă conceptuală comună.

3.2. Studiu de caz: „Crearea unui spațiu sigur pentru studenți”

Analiza unui scenariu real privind gestionarea unei situații de criză studențească, urmată de formularea unui plan de răspuns bazat pe empatie și colaborare interdepartamentală.

3.3. Activitate aplicată: „Designul unui program de mentorat”

Participanții, lucrând în echipe, proiectează un model de program de mentorat adaptat contextului propriei instituții.

3.4. Forum de discuție: „Cum putem menține sprijinul pe termen lung?”

Dezbateri facilitate privind obstacolele și oportunitățile în

	construirea unei culturi universitare sustenabile.
Consolidarea învățării	1. Verificarea cunoștințelor Se vor utiliza chestionare scurte și exerciții de autoevaluare pentru a consolida înțelegerea conceptelor-cheie, precum: • principiile unei culturi de sprijin; • comunicarea empatică și siguranța psihologică; • importanța feedbackului și colaborării continue. 2. Reflecție personală Participanții vor completa un jurnal reflexiv cu tema: „Cum pot contribui la consolidarea unei culturi de sprijin în instituția mea?” 3. Învățare colaborativă Sesiuni de împărtășire a experiențelor și discuții între participanți pentru a identifica modele de bune practici și strategii de adaptare instituțională.
Evaluarea	Chestionar post-modul: Măsurarea nivelului de înțelegere al participanților privind conținutul modulului.
Evaluarea impactului	Chestionar / Feedback: Colectarea feedbackului participanților privind conținutul modulului, amplitudinea, claritatea și relevanța acestuia.
Resurse și referințe	Cărți van der Kolk, B. (2015). <i>The body keeps the score: Brain, mind, and body in the healing of trauma</i>. Penguin Books. Souers, K., & Hall, P. (2016). <i>Fostering resilient learners: Strategies for creating a trauma-sensitive classroom</i>. ASCD. Craig, S. E. (2016). <i>Trauma-sensitive schools: Learning communities transforming children's lives, K-12</i>. Teachers College Press. Palfrey, J. (2017). <i>Safe spaces, brave spaces: Diversity and free expression in education</i>. MIT Press. Articole științifice Jennings, P. A., & Greenberg, M. T. (2009). <i>The Prosocial Classroom:</i>

Teacher Social and Emotional Competence in Relation to Student and Classroom Outcomes. Review of Educational Research, 79(1), 491-525.

Wilson-Ching, M., & Berger, E. (2023). Relationship building strategies within trauma-informed frameworks in educational settings: A systematic literature review. *Current Psychology*. <https://doi.org/10.1007/s12144-023-04590-5>

Avery, H., Galvin, E., Misso, M., Savaglio, M., & Skouteris, H. (2020). Systematic review of school-wide trauma-informed approaches. *Contemporary School Psychology*, 24(3), 283–295. <https://doi.org/10.1007/s40653-020-00321-1>

Wassink-de Stigter, R., Nelen, W., Delsing, M., de Berk, A., Kooijmans, R., Offerman, E., Asselman, M., Nijhof, K., Lindauer, R., & Helmond, P. (2024). Implementing a school-wide trauma-informed education approach: An evaluation of student outcomes during the first year of implementation. *Contemporary School Psychology*. <https://doi.org/10.1007/s40653-024-00663-0>

Materiale video

Școli și practici bazate pe înțelegerea traumei:

Acest videoclip abordează importanța instituțiilor de învățământ sensibile la traumă și obiectivul transformării sistemelor educaționale pentru a deveni mai receptive și mai adaptate nevoilor studenților care au trecut prin experiențe traumatice.

Ce este îngrijirea bazată pe înțelegerea traumei?

În acest videoclip animat, Dr. Cruz oferă o perspectivă asupra modului de a oferi îngrijire persoanelor expuse la traumă — inclusiv abuz, neglijare și violență —, evidențiind principiile fundamentale ale îngrijirii bazate pe înțelegerea traumei.

Introducere în îngrijirea bazată pe înțelegerea traumei:

Acest videoclip oferă o prezentare generală a conceptului de îngrijire bazată pe înțelegerea traumei, explicând semnificația și aplicabilitatea sa în diverse contexte, inclusiv în mediile educaționale.

Instrumente pentru dezvoltare profesională

Strategii de predare bazate pe înțelegerea traumei:

Asociația pentru Supraveghere și Dezvoltarea Curriculumului (ASCD)

	oferă perspective asupra predării bazate pe înțelegerea traumei, subliniind importanța înțelegerii modului în care trauma influențează comportamentul și procesul de învățare al elevilor. Strategii cheie: • Interacțiuni atente: recunoașterea faptului că comportamentul reprezintă o formă de comunicare și răspunsul prin empatie și înțelegere. • Promovarea predictibilității și consistenței: crearea unui mediu structurat, care contribuie la consolidarea senzației de siguranță pentru studenți. Sprijinirea și educarea studenților traumatizați: Ghid pentru profesioniștii din mediul educațional Această resursă îmbină cercetările privind efectele traumei cu strategii practice pentru cadrele didactice, concentrându-se pe: • Adaptarea procesului de predare: modificarea metodelor didactice pentru a răspunde nevoilor specifice ale studenților traumatizați. • Dezvoltarea competențelor: consolidarea abilităților studenților și ale personalului pentru gestionarea provocărilor legate de traumă în mediul educațional.
--	---

Bibliografie:

Dima, G., & Ciorbea, I. (2019). The Impact of Trauma on Students' Academic Performance: Case Studies in Romanian Universities. *Romanian Journal of Education and Psychology*, 12(3), 67-78.

Hatos, A., & Pusztai, G. (2020). Challenges of Student Well-being in Romanian Higher Education Institutions: A Sociological Perspective. *Journal of Youth Studies*, 23(6), 756-770.

Jennings, P. A. (2019). *The Trauma-Sensitive Classroom: Building Resilience with Compassionate Teaching*. W. W. Norton & Company.

Kalliris, E., & Georgopoulou, V. (2021). Integrating Trauma-Informed Teaching in Greek Higher Education: Challenges and Opportunities. *Hellenic Journal of Higher Education Studies*, 14(2), 89-101.

Kyriakides, P., & Nikolakopoulos, D. (2019). Reforming the Greek Educational System to Support Trauma-Affected Students. *Hellenic Education Journal*, 22(4), 119-134.

Luca, C., & Petrescu, D. (2021). Trauma-Informed Educational Practices in Romania: A National Overview of Challenges and Best Practices. *Journal of Romanian Studies in Education*, 18(2), 35-52.

Novak, J., & Kos, M. (2021). Mental Health Support for Trauma-Affected Students in Slovenian Universities: An Evaluation of Current Practices. *Slovenian Journal of Higher Education*, 29(4), 123-137.

Pantelidis, P., & Markopoulos, A. (2020). Mental Health Services in Greek Universities: Addressing Trauma in the Academic Environment. *Greek Journal of Psychiatry and Education*, 26(1), 45-57.

Pavlina, T., & Horvat, A. (2020). Psychological Trauma and Resilience in Slovenian University Students: A Longitudinal Study. *Journal of Psychology and Education Research*, 5(3), 45-61.

Păunescu, C., Preoteasa, A. M., & Bălașa, A. (2017). Mental Health Services in Romania: Challenges and Opportunities. *Mental Health Review Journal*, 22(1), 23-34.

Păunescu, C. (2018). Trauma-Informed Educational Practices in Romania: Exploring the Role of Universities in Mental Health Interventions. *Romanian Journal*

of Education Sciences, 10(3), 45-60.

Perry, B. D., & Szalavitz, M. (2017). *The Boy Who Was Raised as a Dog: And Other Stories from a Child Psychiatrist's Notebook—What Traumatized Children Can Teach Us About Loss, Love, and Healing*. Basic Books.

Pivec, R., & Jerman, B. (2020). Student Well-Being and Trauma in Slovenian Higher Education: A National Perspective.

Preda, D. (2019). Trauma Awareness and Response in Romanian Higher Education: The Need for Systemic Change. In *Proceedings of the International Conference on Education and New Learning Technologies* (pp. 234-240).

Rutar, S. (2020). Developing Trauma-Sensitive Education Systems in Slovenia: A Framework for Educators and Institutions. *Slovenian Journal of Pedagogical Sciences*, 25(1), 78-93.

Tzifakis, N., & Papatheodorou, C. (2020). Supporting Refugee Students in Greece: Trauma and Educational Adaptation. *Journal of Migration and Education*, 11(2), 95-112.

Zervas, T., & Ioannidis, A. (2021). Student Mental Health and Trauma Awareness in Greek Higher Education: A Nationwide Survey. *Journal of Greek Student Affairs*, 13(3), 29-42.

HEAL

Higher Education for All: Learning Environments built on Trauma-Informed Teaching and Communication

2023-1-R001-KA220-HED-000167223

University
of
Ioannina

University of Novi mesto
Faculty of Health Sciences

Trinity College Dublin
Coláiste na Tríonóide, Baile Átha Cliath
The University of Dublin

Co-funded by
the European Union